

δέσποινα

δέσποινα, η, ουσ. [<αρχ. δέσποινα <δεσπότης]. **1.** η κυρά, η αφέντρα, ιδίως ενός σπιτιού, μιας οικογένειας: «από δω να σου γνωρίσω τη δέσποινα του σπιτιού μας». **2.** με κεφαλαίο το αρχικό δ,ένας από τους χαρακτηρισμούς της Θεοτόκου, εξού και το κύριο γυναικείο όνομα. (Δημοτικό τραγούδι: *σώπασε κυρά Δέσποινα και μην πολυδακρύξεις, πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θα 'ναι*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας